

oud nieuws is voor sommigen

OOK NIEUWS

Media Kants 7 (20-4)6
p. 44-45 december

Voormalig hoofdredacteur van *Trouw* en voormalig directeur van de PCM-kranten *Jan Greven* kan nog zo vaak noteren dat hij een ‘essay’ geschreven heeft, zijn onlangs verschenen boekje *Een kwestie van kwaliteit* is een aaneenrijging van oude lappen. Dat begint al met zijn introductie over *Vrij Nederland, de Volkskrant* en *NRC Handelsblad*. Die bladen zouden lange tijd de ‘apenrots’ van de journalistiek gedomineerd hebben, terwijl daar toch ook journalisten werkten die ‘nogal eens’ conformisten waren terwijl ze van zichzelf dachten nonconformistisch te zijn.

Waar het essay van Greven precies over gaat, is niet makkelijk uit te leggen. Maar het komt neer op een aanklacht tegen de journalistiek in Nederland. Hij betoogt dat de ‘serieuze journalistiek’ haar rol in het debat opvat als die van een zaalverhuurder die anderen gelegenheid geeft zich te roeren. Die zelfgekozen rol, zo beweert hij in alle toonaarden, komt voort uit een gebrek aan intellectuele moed om tegen de stroom op te roeien. In zijn onderbouwing van deze krasse woorden komt hij niet verder dan de afgekloven theorie dat door vaak over slecht nieuws te schrijven bij de lezer het gevoel wordt gekweekt dat het allemaal hopeloos is in de wereld. Het begrip civic-journalism valt nog net niet. De hele Fortuyn-

heisa toonde volgens Greven aan dat de journalistiek weinig weet had van de samenleving. Dat is net zo’n bewering als hij over *Het Parool* maakt: ‘Op zoek naar een nieuwe positie is de krant onderweg verdwaald en heeft die nimmer gevonden.’

Dat mag allemaal waar zijn, en voor een discussie is het misschien zinvol zo onsamenhangend te schrijven. Maar waar Greven zegt dat politiek en journalistiek te vaak met dezelfde bril naar de samenleving hebben gekeken, illustreert hij dat met de onbewezen analyse dat de visie van ‘de journalistiek’ op minderheden en allochtonen parallel loopt met die van Groen Links. In een uitzending van Netwerk over het strikte asielbeleid in Nederland, zo illustreert Greven

zijn stelling, werd doorgevraagd naar het geweten van de (VVD-)minister voor vreemdelingenzaken Rita Verdonk. ‘Wat had ik te maken met het geweten van een minister in een actualiteitenprogramma?’ Dat is inderdaad een goede vraag als je weet dat in diezelfde week van de Netwerkuitzending allerlei prominente CDA- en VVDkopstukken, die bepaald niet verdacht kunnen worden van linkse sympathieën (onder meer Frans Andriessen en Hans Dijkstal), diezelfde vraag stelden, maar niet retorisch.

Hans Renders

• “Een kwestie van kwaliteit - Essay en debat”. Jan Greven. Valkhofpers, 68 blz. 9,- euro.